

Is dat iets nieuws: al die aandacht voor recht doen en barmhartigheid in het kader van zending? Waar komen die ideeën eigenlijk vandaan? Zending is toch 'gewoon' verkondiging? Maken we het allemaal niet te ingewikkeld met termen als 'integral mission'? Ik kan me goed voorstellen dat er lezers zijn die vragen hebben bij deze nadruk op het doen van barmhartigheid als onderdeel van het zendingswerk. Toch zijn wij niet de eersten (en waarschijnlijk ook niet de laatsten) die deze vragen stellen. Laten we eens terugkijken wat er in de laatste 40 jaar binnen de evangelische zendingsbeweging over *integral mission* is gezegd.

Integral mission als discussiepunt

Jaap Haasnoot, EZA

Diverse stemmen

Eén manier om te weten te komen hoe evangelischen over zending denken, is de uitkomsten van de grote zendingsconferenties te bekijken. Natuurlijk waren er ook evangelische christenen die een afwijkend standpunt hadden, maar toch laten de resultaten van deze conferenties een belangrijke trend zien. We beginnen bij een grote zendingsconferentie in 1966 in **Wheaton** (VS). Op die bijeenkomst kregen de deelnemers uit de 'twee-derde' wereld een belangrijke stem. De slotverklaring van Wheaton zei dan ook dat "alle evangelicalen zich openlijk en duidelijk moesten uitspreken voor de gelijkheid van alle bevolkingsgroepen, voor menselijke vrijheid en voor alle vormen van sociale gerechtigheid in de wereld". Dat was een opvallende verklaring in een tijd waarin evangelische christenen in Amerika zich niet met dit soort vragen bezig hielden.

In datzelfde jaar hield Billy Graham een toespraak op het wereldcongres over evangelisatie in **Berlijn**.

Graham stelde dat "als de kerk terugging naar haar belangrijkste taak - dat is het Evangelie verkondigen met als resultaat dat mensen zich bekeren tot Christus - dan is haar invloed op de sociale, morele en psychologische behoeften van mensen veel groter dan dat zij zou kunnen bereiken door iets anders te doen". Deze verklaring gaf geen verdere stimulans aan het doordenken van een meer geïntegreerd idee van zending.

Historische stap

Het internationale congres over werldevangelisatie in **Lausanne**, 1974, is volgens velen de belangrijkste wereldwijde evangelische bijeenkomst van de twintigste eeuw geweest (C.R. Padilla). Deze conferentie zorgde ervoor dat een geïntegreerde visie op zending als dé zendingsvisie van de kerk werd gezien. Er was geen weg terug meer. In de slotverklaring, het *Lausanne Covenant*, werd

bevestigd dat christelijke sociale betrokkenheid, samen met evangelisatie, essentiële onderdelen van de christelijke opdracht zijn: "...wij onderschrijven dat evangelisatie en sociaal-politieke betrokkenheid beide onderdeel zijn van onze christelijke plicht". Zending kan dus niet worden 'gereduceerd' tot het maken van bekeerlingen en het stichten van gemeenten. In de jaren na Lausanne bleek dat er nog veel gesprek en discussie nodig was om tot overeenstemming te komen. Lausanne had laten zien dat de kerk de vraag naar een geïntegreerde visie op haar taak niet kon laten liggen.

Bijval en kritiek

Het Lausanne Convenant kreeg bijval en kritiek. De critici zagen het als een gevaarlijke stap in de verkeerde - 'oecumenische' - richting, weg van de bijbelse waarheid. Iemand als John Stott werd stevig aangevallen omdat hij met Lausanne het doen van sociale gerechtigheid als tegenhanger van evangelisatie zag.

Toch ging het gesprek rond 'integral mission' door. Op een internationale conferentie over evangelie en cultuur in

Willowbank (Bermuda), 1978, werd gesteld dat de incarnatie van

God in Jezus Christus als een model voor het christelijk getuigenis moet

worden gezien. Er klonk kritiek aangaande een 'Westerse vorm van syncretisme' waarin "het evangelie van persoonlijke vergeving wordt vermengd met een wereldse (zelfs demonische) houding ten opzichte van rijkdom en macht".

Tijdens een volgende internationale bijeenkomst die door het Lausanne comité werd bijeengeroepen in **Pattaya**, Thailand, 1980, was het motto 'Hoe zullen zij dan horen?'. De nadruk tijdens deze conferentie lag dus op de (verbale) communicatie van het Evangelie. De pogingen van een bepaalde groep om de vraag naar een geïntegreerde aanpak van zending (weer) op de agenda te krijgen, leed schipbreuk. Toch onderschreef de officiële slotverklaring dat christenen een opdracht hadden als het gaat om evangelisatie én als het gaat om sociale betrokken-

heid. Tegelijkertijd vond de organisatie van de conferentie het nodig dat evangelisatie als de primaire taak van de kerk werd omschreven. Volgens C.R. Padilla vond deze 'correctie' plaats onder druk van het 'American evangelical establishment'.

Verhouding woord en daad

In 1982 was de vraag naar de verhouding tussen woord en daad het centrale punt op een bijeenkomst in **Grand Rapids** (VS). Tijdens die consultatie werd de verhouding van evangelie en sociale betrokkenheid drievoudig gedefinieerd: christelijke sociale activiteiten zijn de *consequentie* van evangelisatie, sociale activiteiten zijn een *brug* naar evangelisatie en sociale betrokkenheid is *onlosmakelijk verbonden* met evangelisatie als twee kanten van één medaille. Tegelijk sprak de conferentie van een logische en theologische nadruk op evangelisatie ten opzichte van sociale betrokkenheid, maar in de praktijk gaan de twee hand in hand.

Volgens Padilla werd de 'integral mission' visie echter het sterkst verwoord in een verklaring van een bijeenkomst in **Wheaton** in 1983. Daar klonk dat de komst van het Koninkrijk van God in Jezus Christus de basis is voor 'integral mission'. Daarom moeten we "...evangeliseren, reageren op directe noden van mensen en aandringen op sociale transformatie". Volgens de missioloog Bosch was dit de eerste keer op een internationale evangelische conferentie dat de voortgaande tweespalt tussen evangelisatie en sociale betrokkenheid werd overwonnen.

Achter Jezus aan

Met de Micha Campagne heeft het nadenken over geïntegreerde zending weer een stimulans gekregen. En dan niet zozeer als academische of theoretische oefening, maar als een motivatie om in de voetsporen van Jezus de medemens - naar lichaam en ziel - te dienen. Want "net zoals in het leven van Jezus, vormen zijn, doen en spreken het hart van onze 'integrale' opdracht" (Micha Verklaring, 2001).

Dit artikel is gebaseerd op het hoofdstuk 'Integral Mission and its Historical Development' van C René Padilla in: *Justice, Mercy and Humility*, T. Chester (ed.), Paternoster, 2002.

Relevante websites

De Micha Campagne in verschillende landen:
Algemeen: www.micahnetwork.org
Nederland: www.michacampagne.nl
Australië: www.micahchallenge.org.au
India: www.micahchallenge.co.in
Canada: www.micahchallenge.ca

Case studies rond integrale zending:
www.harvestfoundation.org
(kijk bij 'Seed Project stories')